

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 15 kwietnia 2020 r.

BADK.DPK.133.42.2020

P10-27/20	Data wpływu petycji 14, 18 i 24 lutego 2020 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 14 kwietnia 2020 r.

POSTĘPOWANIE CYWILNE

TEMAT
AKTUALIZACJA POJEĆ

WNOSZĄCY PETYCJE: petycje indywidualne

Sebastian Adamowicz.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, w celu uporządkowania i uaktualnienia pojęć zawartych w ustawie.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji wnosi o dokonanie zmian Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie:

- art. 87 § 3, art. 691² i 691³ oraz art. 691⁸ poprzez nadanie im nowego brzmienia;
- zastąpienia w art. 431 wyrazów „okoliczności faktycznych” wyrazem „faktów”;
- uchylecia art. 691⁶;
- dodania nowego § 3 do art. 1111 oraz § 3 do art. 1112.

W uzasadnieniu petycji wskazano, że proponowane przez autora zmiany mają charakter porządkujący.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.) w **art. 87** § 3 stanowi, że w sprawach o ustalenie i zaprzeczenie pochodzenia dziecka i o roszczenia alimentacyjne pełnomocnikiem może być również przedstawiciel właściwego w sprawach z zakresu pomocy społecznej organu jednostki samorządu terytorialnego oraz organizacji społecznej, mającej na celu udzielanie pomocy rodzinie.

Kodeks w **art. 431** zdanie 1 stanowi, że w sprawach przewidzianych w rozdziale niniejszym nie można oprzeć rozstrzygnięcia wyłącznie na uznaniu powództwa lub przyznaniu okoliczności faktycznych.

Ustawa w **art. 691¹** § 1 stanowi, że przepisy działu IVa „Sprawy z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego” stosuje się w sprawach o rozstrzygnięcie sporu między:

- 1) radą pracowniczą przedsiębiorstwa a dyrektorem przedsiębiorstwa;
- 2) organami przedsiębiorstwa a organem założycielskim przedsiębiorstwa;
- 3) organami przedsiębiorstwa a organem sprawującym nadzór nad przedsiębiorstwem.

W myśl **art. 691²** właściwy jest sąd miejsca siedziby przedsiębiorstwa (zrzeszenia), z którego działalnością wiąże się przedmiot sporu.

Przepis **art. 691³** stanowi, że w sprawach, o których mowa w art. 691¹, zdolność

sądową mają ponadto dyrektor przedsiębiorstwa i dyrektor zrzeczenia przedsiębiorstw, działający w tym charakterze, oraz rada pracownicza przedsiębiorstwa i rada zrzeczenia przedsiębiorstw.

Zgodnie z **art. 691⁴**, w imieniu rady pracowniczej przedsiębiorstwa może występować każdy wyznaczony przez radę jej członek.

Kodeks w **art. 691⁵** § 1 stanowi, że pełnomocnikiem rady pracowniczej może być również każdy pracownik przedsiębiorstwa, któremu przysługuje bierne prawo wyborcze do organów samorządu załogi przedsiębiorstwa, lub radca prawny niezatrudniony w tym przedsiębiorstwie.

Pełnomocnikiem dyrektora przedsiębiorstwa może być również radca prawny lub inny pracownik przedsiębiorstwa (§ 2).

Pełnomocnikiem dyrektora przedsiębiorstwa i rady pracowniczej w sprawach między nimi a organem założycielskim lub organem sprawującym nadzór nad przedsiębiorstwem może być również radca prawny przedsiębiorstwa, chyba że między dyrektorem a radą zachodzi sprzeczność interesów (§ 3).

W myśl **art. 691⁶** k.p.c., przepisy art. 691⁴ i 691⁵ stosuje się odpowiednio do rady zrzeczenia przedsiębiorstw, a przepis art. 691⁵ – także do dyrektora zrzeczenia.

Kodeks w **art. 691⁷** stanowi, że orzeczenie rozstrzygające spór może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy.

Zgodnie z **art. 691⁸** k.p.c., koszty postępowania obciążające zarówno radę pracowniczą, jak i dyrektora przedsiębiorstwa ponosi przedsiębiorstwo, a obciążające radę zrzeczenia przedsiębiorstw lub dyrektora tego zrzeczenia ponosi zrzeczenie.

Kodeks w **art. 1111** § 1 stanowi, że nie mogą być pozywane przed sądy polskie następujące osoby:

1) uwierzytelnieni w Rzeczypospolitej Polskiej szefowie przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych;

2) członkowie personelu dyplomatycznego przedstawicielstw państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) inne osoby korzystające z immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;

4) członkowie rodzin osób wymienionych w pkt 1–3, jeżeli pozostają z nimi we wspólnocie domowej i nie mają obywatelstwa polskiego.

W myśl § 2, przepisy § 1 nie mają zastosowania do osób w nim wymienionych w odniesieniu do spraw:

1) z zakresu prawa rzeczowego dotyczących prywatnego mienia nieruchomości położonego w Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że mienie to jest w posiadaniu tych osób w imieniu państwa wysyłającego dla celów przedstawicielstwa dyplomatycznego lub odpowiedniej organizacji międzynarodowej dla celów organizacji;

2) dotyczących spadków, w których osoby te występują jako spadkobiercy, zapisobiercy, wykonawcy testamentów, zarządcy lub kuratorzy spadku w charakterze osób prywatnych, nie zaś w imieniu państwa wysyłającego lub odpowiedniej organizacji międzynarodowej;

3) dotyczących zawodowej lub gospodarczej działalności tych osób, wykonywanej przez nie w Rzeczypospolitej Polskiej poza funkcjami urzędowymi.

W myśl **art. 1112 § 1** Kodeksu, nie mogą być pozywane przed sądy polskie w sprawach wchodzących w zakres czynności dokonanych w toku pełnienia ich funkcji urzędowych następujące osoby:

1) urzędnicy pełniący funkcje konsularne w imieniu państw obcych niezależnie od posiadanego obywatelstwa;

2) cudzoziemcy będący pracownikami administracyjnymi i technicznymi przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych w Polsce lub członkami personelu służby przedstawicielstw dyplomatycznych oraz inne osoby zrównane z nimi na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.

Przepis § 1 nie ma zastosowania w stosunku do urzędników pełniących funkcje konsularne oraz pracowników administracyjnych i technicznych urzędów konsularnych w przypadku wytoczenia przeciwko tym osobom powództw:

1) wynikłych z zawarcia przez nie umowy, w której nie występowały wyraźnie lub w sposób dorozumiany jako przedstawiciele państwa wysyłającego;

2) o wynagrodzenie szkody powstałej w wyniku wypadku spowodowanego w Polsce przez pojazd, statek morski, statek żeglugi śródlądowej lub statek powietrzny (§ 2).

PRACE LEGISLACYJNE:

Do Sejmu wpłynęły tożsame petycje tego autora (BKSP-145-IX-75/20, BKSP-145-IX-78/20 i BKSP-145-IX-77/20), które 27 lutego i 9 marca 2020 r. skierowano do Komisji do Spraw Petycji, w której oczekują na rozpatrzenie.

OPRACOWAŁA

Monika Ruszczyk

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz